

PÍSEŇ 0477

Bud' chválen, milý Ježíši

Nikolaus Herman 1551

1. Bud' chvá-len, mi - lý Je - ží - ši, ty po - kla - de náš nej - vyš - ší,

za vše-cky moc-né mi - lo - sti, jichž u - dí - líš nám v hoj - no - sti.

2. Že tebe srdce může znát, svým Spasitelem nazývat,
že pro své v smrti zmaření všem základem jsi spasení,
3. to pochází jen z lásky tvé, jež blaží srdce bázlivé;
bez tebe my nic nemáme, jen v tobě spásu hledáme.
4. V tom pravé blaho naše jest, když Duchem tvým se dáme vést.
Tvou těšíme se milostí, jež z *hříchu* pout nás vyprostí.
5. *Zrak s bázní k tobě pozvedám, z tvé ruky radost přijímám,
když o záchraně slyšet smím, otevřené utrpením.*
6. V svém chovej lid svůj pokoji, bud' při něm, ať vždy *obstojí*,
vlož v duši přímou pokornou, všem daruj pevnou víru svou.
7. Ó Krali, Bože, Pane náš, ty k dítkám svým se věrně znáš.
Dej ve tvé v lásce vytrvat, bez bázně v světě s tebou stát.
8. *Své církvi zjev se v slovu svém, bud' ochráncem i pastýřem,
ať lid tvůj pokoj užívá a dobrým stále oplývá.*

N.L.Zinzendorf, Ch.Gregor,
ME 2015